

Albert Willebrand

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Albertus Willebrandt/ U.I.D.
Cod. Prof. ... Ad Exequias Quas ... Foeminae Annae Schmieds/ Afflictissimus
Maritus Vir ... Dn. Achatius Hager, Medicinae Candidatus, Hodierna ... decenter
parabit, Omnes omnium ordinum Cives Academicos ... invitat**

Rostochii: Kilius, 1660

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777423901>

Druck Freier Zugang

Willebrandt, A.,
in
A. Schmied,
uxor. A. Hager.
Rost. 1660.

8.

PROGRAMMA
Quò
RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
ALBERTUS Willebrandt / U.J.D.

Cod. Prof. & Ducal. Consist. Assessor,

AD

EXEQVIAS

Quas

Gregorius summi dotibus conspicua, decentissimæq;

FOEMINÆ

ANNÆ Schmieds/

Afflictissimus Maritus

Vir Eximius atq; Præstantissimus

DN. ACHATIUS HAGER,

Medicinæ Candidatus,

Hodiernâ horâ primâ in in Æde D. Nicolao
dicatâ decenter parabit,

Omnes omnium ordinum Ci-
ves Academicos sedulò & aman-
ter invitat.

ROSTOCHII,

Typis Hæredum NICOLAI KILII, Acad. Typ. 1660.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and includes names such as "LEBRON" and "MINE".

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
ALBERTUS Willebrand/ U. J. D

Eu quam mortales sumus, quàm debilis materia, & vilissimo casu rumpenda! Quamquam quid mirari subit? Novimus enim pallentem illam Divam cervici omnium nostrum imminere, & ictu quos ferit percellere insperatò. *Morimur omnes, & jam mori cæpimus ex quò, communem hanc lucis usuram haurire inchoavimus; quidquid ætatis retro est mors tenet.* Etsi verum est & notissimum, quod in aquâ pisces ludunt, & in aere ramisq; arborum aves insidiarum securæ vivunt; dum illi hamò, istæ tendiculis aut viscò capiuntur. Quid jam verius de nobis dici poterit, quos profectò, nigra illâ Dea, è magno hoc hominum grege venatur, illicit, ac deniquè capit. Vultis nè inter tot mille, unicum ac recentissimum Exemplum? In promptu est elegantissima Mulier, mentis & corporis ornamentis ad invidiam frementem excellens ANNA Schmid; quæ jam suo quoq; deplorando fato demonstravit, quod

Æquâ lege necessitas

Sortitur insignes Simos

Omne capax movet urna nomen.

De quâ laudatissimâ fœminâ, sanctissimèq; ad rabidum malevolorum livorem denatâ, cum ipsius mœltissimus
maritus

maritus propriâ manu quâdam consignaverit; illa jam de verbo fermè publicis communicata Typis, vos Cives honoratissimi prius legite, antequam vos more confecto, & solenniter ad deductionem funeris ipsius, (quæ jam, nulli perverso mortalium judicio succumbens, in Domino nostro, placidissimè, æternumq; quiescit) invitemus. Charissima simul ac dulcissima mea Conjux jam (dolor!) piè defuncta, in hanc lucem progenita fuit, anno nativitatis Christi M. DC. XXXIII. die Aprilis 4to, circa X. vespertinam. Pater ei est Vir Clarissimus ac Præstantissimus WILHELMUS Schmiedt, Cantor Nicolaitanus diligentissimus, ac Notarius publicus dignissimus. Avus paternus fuit Vir plurimum Reverendus, Excellentissimus, & singulari pietate ac doctrinâ conspicuus, GUNTHERUS Schmiedt / Superintendens quondam Ducatus Harburgensis vigilantissimus. Proavus paternus, iidem pl. Reverendus, pietate ac doctrinâ non minus insignis HENRICUS Schmiedt / Ecclesiæ, quæ zu Wilsen an der Lübe est, Pastor summè meritis. Mater ei erat, omni muliebri virtute ornatissima Matrona ELISABETHA Köpfen / secundo Conjugio meæ dulcissimæ conjugis mater facta: cujus præmaturâ morte sublata locum jam tenet virtuosissima scemina DOROTHEA, Viri Clarissimi atq; Doctissimi M. JOANNIS NEUKRANTZII, b. m. Cantoris ad D. Mariæ optimi filia. Avia paterna fuit virtutibus decoratissima matrona, ANNA Bismarcks / Viri Rev. atq; Doctissimi JOANNIS Bismarcks / Pastoris Harburgensis filia. Ut jam Avum Aviamq; maternam prætereamus. Hisce parentibus

tibus genita, postquam mediante sanctissimo Baptismi lavacro Salvatori suo dicata fuisset, educata est Christianissime, ac omni foemineū sexū decenti ornamento instructa, adolevit virgo præstantissima. At quemadmodum plerumq; accidere solet, ut virtutis comes sit invidia; ita & hæc Mea, eundem livorem copiosè ac constanti animo, & absq; noxâ experera fuit; quippè non potuerunt, quicquid etiam tentaverint & excogitaverint invidi, impedire, quò minus mihi, Deo singularissimè sic disponente, matrimonio jungeretur dulcissimo, Et licet ipsi, & Conjugium, & Fortunam, & Famam, imò & id ipsum quod solus Deus dat & aufert, ipsam videlicet vitam, inviderent malevoli homines; tamen, Dei infantes tuentis beneficio, vanum fuit, quicquid moliti hactenus fuere. Neq; Deus suam Benedictionem nostro Conjugio abesse voluit; reliquit enim me Charissima mea conjunx duplice prole parentem: primus, quem mihi peperit, Filiolus est dulcissimus CHRISTOPHORUS ALBERTUS, annum jam agens alterum. Secundus partus ante 15. dies erat geminarum puellularum; ac voluit Deus ut prior viva & adhuc dum superstes CHRISTINA REBECCA feliciter, altera v. mortua summo labore atq; periculo prodiret; unde tantæ in Enixâ relinquebatur noxæ, ut, quamvis per duas ferè septimanas naturâ medicamentis adjunctâ cum iis luctaretur, non potuerit in victoriam reportare; nam febre, quæ ab ipsa natura ad expulsionem reliquiarum noxiarum & morbigatarum excitata erat, nimium inardescente, & humectantium ullo rum aut ælitum
repti-

reprimentium mitigationem non admittente, contumacissima suboriebatur vigilia, nullis somniferis cedentes; quibus manum egregie præbuerunt moerores atq; dolores animi non leves, atq; his omnibus vires sensim absumebantur copioso, quam ut refici vel medicamentis vel alimentis possent; itaq; tandem Calore vitali planè consumpto, placidissime, sine omni ferè graviore molimine mortis, obdormivit die hujus mensis XXI. circa Sextam matutinam, ac animam Salvatori suo reddidit, æternūq; consequuta est Bonum; talis n. ejus fuit exitus, qualem esse decet ejus, qui hæres fit vitæ æternæ. Nam primò, non modo antehac sapius, sed & præcipuè Dominic. III Trinit. quæ diem partu præcedebat, postquam Sacrosancto Corpore atq; sanguine Christi satiata est, domūq; reversa mihi sæpius repetiit, se omnibus suis inimicis & obrectatoribus libentissime ignoscere cuncta, quibus ipsam læserāt, atq; commiserescere eorum, quod seipsum sua invidia & vanis conatibus consumerent, optare q; ut Deus omnis pacis & dilectionis largiri velit ipsis, cor tale, quod pacem amet, & cupiat proximo suo facere ea, quæ sibi ipsi vult fieri: Postea verò durante puerperio & morbo, ne verbulo amplius inimicorum meminuit, sed se totam suo Salvatori intensissimis precibus & suspiriis dedit, paucisq; antè obitum diebus confidenter asseruit, se nequam inferni sed cœlestis Tabernaculi incolam post mortem futuram; vidisse se ajens Solem Justitiæ suæ Christum sibi approximantem, & Canem nigrum, inveteratum, catenis alligatum, Diabolum, ab adversa parte, sed va-

sed valde segnem & impotentem assurgere, quod cognoverit, ipsum sibi nocere non posse. Paulò post præfatiens se non evasuram, elegit sibi Textum pro Concione funebri post mortem habendâ ex Apocalyps. c. 3, 11. **Siehe/ ich komme bald/ halt was du hast/ daß niemand deine Krone nehme/** gavisâquè est neminem reperiri, qui sibi hanc Coronam surripere posset. Et cum vox deficeret, creberrimis suspiriis ingemuit. **Ach Gott/ mein Jesus!** Tandemq; cum ultimo fermè conatu se recolligere aliquantum videretur, atq; vox rediret, subitò in hæc verba erumpebat: **das wolte Gott Vater/ Sohn und heiliger Geist/** quibus statim altiore & majorem Emphasin præferente voce, addidit magnum **Amen/** breviquè mox die, mense, horâq; prædictâ expiravit, & quidem, eodem morbo, quò & mater ipsius, & avia materna, & soror, & plures cognatae foeminae honestissimæ periëre, infelici scilicet puerperiò, vitam mortalem deposuit, animamq; suam Salvatori suo, CHRISTO Jesu cum sumâ devotione, peccatorumq; à quibus quis nostrum immunis? contritione reddidit. Percepistis jam Civis honoratissimi, quid exoptatissimus olim hujus suæ, piissimèq; defunctæ conjugis Maritus, at nunc proh dolor! Viduus tristissimus propriâ manu, & inter amaras (uti credimus) lachrymas consignaverit? Ergo secedant hinc famæ mortalium Mastiges, secedant illi, quibus nil nisi sua placêt. Secedant extra ipsius naturæ terminos illi, qui in ipsa profundissima & in perscrutabilia Divina judicia, falcem suam flagitiosam mittere non erubescunt. Secedant

dant & illi qui *Larniam* illam, evidentè æmulantur, quæ
(uti Plutarchus de curiositate recenset) cum foras iret fi-
ctitis oculis omnia curiosissimè lustrabat, eosdemq;, do-
mum rediens, ad fores, vel in vasculo reponēbat; Secē-
dant scilicet vel ad ipsum Orcum, qui alienos errores
quantâ possunt curiositate odorantur, domi verò nullos
habentes oculos, in abominandâ hypocrisi, propriis sce-
leribus omnino cæcutiunt, neq; unquam aspiciunt, *quid*
portet mantica posterior: Nostrum verò erit, Cives Aca-
demix honoratissimi, qui judicia humana quæ plerum-
què falsissima sunt, Divino iudicio, devotissimè postpo-
nitis, qui absentium & mortuorum, honestissimam re-
colitis memoriā; nostrum inquam erit, Fœminæ huic
tam sanctè tamquè piè mortuæ, decentes ire exequias.
Quod ut faciatis, peramanter & officiosè rogo ac invito;
simulquè ardentè expeto; non adedò curantes illud
genus hominum, *qui cum fastu ambulant, qui in mores alio-
rum inquirunt, qui de vitâ aliorum judicant, qui in omnibus*
desiderant, quod nunquam habent, Supremum cœlesteq;
Numen, de tam placido beatoq; ex hac vita miserrimâ
secessu, flagrantissimis sollicitetis precibus.

P. P. Rostochii sub Sigillo Universitatis
die 24. Julii A. D. 1660.

Convenient Cives Academix in Æde
D. Nicolao sacrâ circa horam I.

sed valde segnem & impotentem
gnoverit, ipsum sibi nocere non
sentiens se non evasuram, elegit fil
one funebri post mortem habend
Siehe/ ich komme bald/ halt was du
Krohne nehme / gavisaquè est nem
hanc Coronam surripere posset.
creberrimis suspiriis ingemuit. A
Tandemq; cum ultimo sermè co
quantum videretur, atq; vox redi
ba erumpebat: das wolte GOTT
ger Geist/ quibus statim altiore
præferente voce, addidit magi
mox die, mense, horâq; prædictâ
eodem morbo, quò & mater
na, & soror, & plures cognatæ foer
rière, infelici scilicet puerperio, v
suis, animamq; suam Salvatori suo
sumâ devotione, peccatorumq;
immunis? contritione reddidit.
honoratissimi, quid exoptatissimu
simèq; defunctæ conjugis Maritus
Viduus tristissimus propriâ manu
credimus) lachrymas consignaver
famæ mortalium Mastiges, sece
sua placet. Secedant extra ipsius na
in ipsa profundissima & in perscr
falcem suam flagitiosam mittere n

quod co
lò post præ
pro Conci
alypf. c. 3, 11.
nemandeine
riri, qui sibi
x deficeret,
mein Jesus!
colligere ali
in hæc ver
hn und heili
n Emphasin
/ breviquè
& quidem,
avia mater
tissimæ pe
alem depo
o Jesu cum
uis nostrum
is jam Cives
us suæ, piis
roh dolor!
amaras (uti
cedant hinc
ibus nil nisi
inos illi, qui
ina judicia,
unt, Seced
dant

